

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORJIKA STRAŽA

Št. 25

V Gorici, v sredo 28. marca 1928

Leto XI

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglas:
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Moška značajnost.

Za poštenega človeka velja kot najvišja odlika to, da si more pred svojo vestjo mirno reči: Značajan sem.

Biti značajan pomeni, se trdno in dosledno držati tega, kar sem spoznal za pravo: držati se načel. Ostasti zvest svojim načelom, naj pride kar hoče, obvarovati čisto in nedotaknjeno svoje prepričanje — to je znamenje značajnega moža, poštenjaka.

Značaj pa se preskusi v težkih dneh, kakor se kovina preskusi v ognju. Lahko ti je bilo biti zaveden Slovenec, dokler ti je to nosilo dobiček, stolčke, ugled. Toda ko pritisnejo hujši časi, ko zapiha drugi veter, se marsikatero drevo, ki je prej na videz ravno in visoko rastlo, nakrat prelomi. Zakaj? Ker v osrčju debela ni imelo notranje moči. Tako se godi tudi ljudem, ki nimajo v svojem osrčju zvestobe, močnatosti, značajnosti: pride vihar in se zlomijo. Kar so včeraj oznanjali, danes preklinjajo, na zastavo, ki so jo včeraj slovesno dvigali, danes pljuvajo. Taki ljudje brez jedra in vsebine hodijo po svetu kakor prazne vreče na dveh nogah.

Dvonožni žaklji se dobijo tudi pri nas in ni jih težko kupiti. Pa ni vredno, to povemo kupovalcem. Več je vreden en značajan mož, ko sto dvonožnih žakljev, več je vredno eno pošteno srce, ko sto zeljnatih glav. Neznačajne, slamnate može dobiš pri vsakem ljudstvu. Vsak narod ima trope figovcev, ki so pripravljeni pred vsakim mogočnjakom kriviti hrbtenico in vsakemu snažiti škornje. Povsod najdeš možice, ki bi nosili kite, če bi zadržali Kitajci in bi korakali z rinka v nosu pred zamorskimi pošlaparji, če bi zamorci imeli nad njimi oblast. Vsak poštenjak v svojem srcu pomiluje ljudi, ki so tako globoko zdrčali in tako omadeževali svojo čast. Dajmo, skušajmo one, ki jim v srcu gori še iskra poštene zavesti, spraviti na pot značajnosti. Pokažimo jim, kako so celo nasprotniki siljeni spoštovati značajnega moža in kako zaničujejo vetrnjake, razložimo jim, da je pot poštenja in zvestobe najlepša in najvarnejša pot, četudi je včasih s trnjem posejana. Tiste pa, ki radi sklede leče izdajo čast, zvestobo, značaj, je in bo ljudstvo zaznamovalo s sramotnim pečatom. Njih slava bo kratka, njih moč piškava, njih ime osovrženo.

V sedanji materijalistični dobi se srčne vrednote žal zanemarjajo. Denar velja, bogastvo velja, dobiček in pečenka. Tako se vsaj zdi in dela na videz. Toda tudi v človeku sedanje dobe so še druga merila. Zakaj v globini človeškega srca je vest, ki sodi ljudi drugače, jih meri po poštenju, zvestobi, značajnosti. In zdrava, pravilna človeška vest oznanja večno resnico, da je značajnost in zvestoba prvo odličje človeka.

Čimbolj je slovenski značaj v nevarnosti, da se skvari, da se radi gmotnih ugodnosti pusti lomiti — tembolj je potrebno, da se vsi zavemo, da je značajnost največja vrednota človeške osebnosti. To resnico oznanjajmo z besedo in zgledom! Oznanjajmo jo zlasti mladini, da v materijalističnem ozračju

človeka zaslužiti. Za svoje prepričanje mora znati trpeti, mirno, vedro, z zaupanjem trpljenje prenašati, nič ne dvomiti, nič ne omahovati. Za načela, ki jih ljubi, mora požrtvovalno, stalno, brez nehanja, a modro delati. Načela, ki jih v svojih prsih nosijo taki možje, morajo prej ali slej zmagati. Zakaj zgodovina človeškega rodu nas uči, da Bog ne plačuje vsako soboto — a prej ali slej tudi celim narodom poravna račune. In zvestim, značajnim ljudstvom se obračuna ni bati.

Kdor pa hoče doseči to visoko stopnjo človeške časti, se mora zavdati, da si mora čast značajnega

Kaj se godi po svetu?

Razmerje med Italijo in Jugoslavijo še vedno ni razčiščeno. Ko je lansko jesen po sklepu jugoslovansko-francoske prijateljske zveze in italijansko-albanske brambne pogodbe nastalo razmerje zelo napeto, je posegla vmes zlasti Anglija, ki je pomirjevalno vplivala na obe strani. Sad tega posredovanja so bila nova pogajanja, ki so dovela v januarju do šestmesečnega podaljšanja odpovednega roka prijateljske zveze, ki je bila sklenjena 27. jan. 1924 v Rimu, in se navadno nazivlje »rinski pakt«. Kakor rečeno, je bil podaljšani samo odpovedni rok, to se pravi, pogodba sama še ni bila obnovljena. Če 27. julija t. l., ko ta podaljšani odpovedni rok preteče, pogodba ne bo znova sklenjena, bo prijateljska pogodba med obema državama sama po sebi prenehala. To bi pa ustvarilo brez dvoma neugodne odnošaje in prišlo bi lahko do zapletljajev. Vsled tega se v vseh teh mesecih delajo obojestranski poskusi skleniti novo pogodbo preden zapade odpovedni rok. O korakih, ki se podvzemajo v ta namen, pridejo zelo redke vesti v javnost. Ker je pa razmerje med Italijo in Jugoslavijo izredne važnosti ne samo za obe prizadeti državi, temveč za Srednjo Evropo in tudi za svetovni položaj sploh, bo gotovo zanimalo naše čitatelje, če jim v naslednjem navedemo par važnih glasov k temu perečemu vprašanju. Zlasti bodo zanimale izjave jugoslovanskih opozicijskih prvakov, zato pričujemo po »Giornale d'Italia« nekatera mesta iz govora, ki ga je imel v skupščini voditelj zemljoradnikov

Joca Jovanović,

katerega splošno priznavajo za poznavalca zunanje politike.

Joca Jovanović pravi:

»Mislim, da mi ne boste očitali črnogledosti, če trdim, da bosta Italija in Jugoslavija na Balkanu vedno tekmeča. Seveda ne mislim s tem reči, da bosta obe državi večni sovražnici, pač pa se mi zdi, da moramo dobiti pravi način, kako urediti naše odnošaje do Italije, vpošttevajoč koristi naše jugoslovanske države.

Ureditve naših odnošajev do Italije ni lahka. Saj celo Marinković in Mussolini sama uvidevata težkoc, ko pravita, da je najprej potrebna ustvariti razpoloženje in podlago na obeh straneh. Da bi olajšali položaj in pripravili ugodna tla, smo mi podvzeli vse. Kdor zasleduje naše časopisje, se bo prepričal, da je njegovo stališče čisto drugačno kakor italijansko. V kolikor do-

človeka zaslužiti. Za svoje prepričanje mora znati trpeti, mirno, vedro, z zaupanjem trpljenje prenašati, nič ne dvomiti, nič ne omahovati. Za načela, ki jih ljubi, mora požrtvovalno, stalno, brez nehanja, a modro delati. Načela, ki jih v svojih prsih nosijo taki možje, morajo prej ali slej zmagati. Zakaj zgodovina človeškega rodu nas uči, da Bog ne plačuje vsako soboto — a prej ali slej tudi celim narodom poravna račune. In zvestim, značajnim ljudstvom se obračuna ni bati.

puščajo nazadnjaški paragrafi uživa naše časopisje prilično svobodo pri razpravljanju tega vprašanja, medtem ko je italijansko časopisje popolnoma odvisno od fašistovske vlade.

Ovire.

Jovanović je naklonjen pogajanjem z Italijo, toda sedanji trenutek se mu ne zdi primeren.

»Nasilja, ki se izvajajo nad našimi sorojaki v Italiji«, je rekel Jovanović, »nikakor ne morejo ustvariti ugodnega ozračja za pogajanja. Italija je dolžna spoštovati pravice naših soplemenjakov v isti meri kakor vpošteva pravice svojih lastnih državljanov. Kralj Viktor Emanuel III. je l. 1920. obljubil v svojem proglasu drugorodnemu prebivalstvu iste pravice kot jih uživajo Italijani.

»Delovanje,« nadaljuje Jovanović, »ki ga razvija Italija po svojih zastopnikih v Jugoslaviji spada v področje policije. Slovenci pač dobro poznajo delovanje italijanskega konzulata v Ljubljani. Tudi moštarska afera z orožjem nam nazorno slika, kako obcrožuje Italija svoje zavezničke proti Jugoslaviji, in to v času, ko se z nami pogaja.«

Po mnenju Jovanovičevem ima tudi razdiralno delo macedonskih komitajev ozke zveze z gotovimi italijanskimi krogi. Tiranski pakt, vojaška pogodba med Italijo in Albanijo, je tudi očiten člen v verigi, v katero hoče Italija vkleniti Jugoslavijo. Vse to, zlasti pa ta vojaška pogodba dokazuje, po Jovanovičevem mnenju, da Italija ne misli na resna in iskrena pogajanja.

Radičev mnenje.

Te dni je vodja jugoslovanske opozicije izrazil o italijansko-jugoslovanskih odnošajih sledeče misli:

»Vesti, da nam Italija ukazuje sprejeti nettunske pogodbe, so po vsem izmišljene. Mi smo samostojna, suverena država. Zavedamo se, da bi enostavno sprejetje nettunskih dogovorov ne imelo nobene praktične vrednosti za razmerje med Italijo in Jugoslavijo, ker bi kljub temu ostali odnošaji še neurejeni. Sprejetje teh dogovorov bi ne prineslo Italiji nobene koristi, nam pa silno škodo. Zato ne gre samo za nettunske dogovore, marveč za zdrave odnošaje Italije nambram nam, to se pravi, da se Italija nima vmeševati v balkanske zadeve. Jugoslavija pa mora stremeti za tem, da ustvari čimprej sporazum med balkanskimi narodi (balkanski Locarno), po katerem so vse države na Balkanu enakovredne in se jim ne bo več treba bati Jugosla-

vije, stremeče po nadvladi. Naš sporazum z Italijo bi pomenil podlago za mir na Balkanu in v Srednji Evropi.

Glas hrvatskega lista.

Zagrebske »Novosti« od 23. t. m. se tudi bavijo s tem vprašanjem in menijo, da se je med Mussolinijem in jugoslovanskim poslanikom Rankićem v Rimu že dosegel sporazum v načelu. Na podlagi tega sporazuma bo Jugoslavija do 27. julija t. l. sprejela nettunske dogovore, Italija pa je pripravljena podaljšati prijateljsko pogodbo, ki je bila sklenjena 27. jan. 1924. že za nadaljnjih pet let, t. j. do 27. julija 1933.

»Novosti« dostavljajo, da bo Jugoslavija lahko dosegla potrditev nettunskih dogovorov, ker je s sprejetjem belgrajskih pogodb podala dokaz dobre volje in ker je z izvedbo italijansko-srbskih dogovorov iz l. 1879. itak že zajamčeno isto postopanje italijanskim državljanom, ki bivajo v Jugoslaviji kot Jugoslovanom samim. (Ti dogovori iz l. 1879 se tičejo nakupovanja nepremičnim v Srbiji po Italijanih. Po teh dogovorih je bil Italijanom nakup dovoljen. Z raztegnitvijo teh dogovorov na celo Jugoslavijo bi stopil že vnaprej v veljavo oni odstavek nettunskih dogovorov, ki dovoljuje italijanskim državljanom nakup posestev v 50 km širokem obmejnem pasu. To dovoljenje je pa ravno bilo, ki je vzbujalo v jugoslovanski javnosti najjačji odpor. Op. ur.)

Kaj pravijo angleški listi?

Vodilno angleško glasilo »Times« prinaša k temu vprašanju značilen članek, v katerem naglašava važnost šestmesečnega podaljšanja odpovednega roka za pogodbo med Italijo in Jugoslavijo. Po »Times«vem mnenju se bo spor med Italijo in Jugoslavijo lahko poravnal, ako bi se zadovoljivo uredili odnošaji med Rimom in Parizom. Sporazumu med Italijo in Francijo bo sam po sebi sledil tudi sporazum med Italijo in Jugoslavijo. Če bi Jugoslavija odobrila nettunske pogodbe, bi to pomenjalo velik napredek. Italija bi bila gotovo pripravljena na kompromis. Jugoslovanski željam, da bi se dala zadovoljujoča razloga tiranske pogodbe, bi se lahko ugodilo na ta način, če bi albanska vlada dala novo razlogo te pogodbe. Danes ni več predpostavljati, da ima Italija teritorialne namere na Balkanu. Kajti solidarnost med balkanskimi državami se je zelo okrepla.

Italijanski glasovi.

Umevno, da italijansko časopisje pridno beleži vse te glasove in jim dostavlja svoje pripombe. »Ultime Notizie«, večerna izdaja tržaškega »Piccola« z dne 26. t. m. prinaša pod naslovom: »Italiji sovražno vdušje v Jugoslaviji se spreminja in njegovo mesto zavzema čimdalje bolj ozračje preporno rožnatih sklepov.« V tem pismu iz Rima pišejo »Notizie«, davla da v diplomatskih krogih v Beogradu krepak optimizem glede ureditve italijansko-jugoslovanskih odnošajev. Govori se celo o sporazumu treh: Italije, Francije in Jugoslavije.

Upajmo, da se vse te vesti ne bodo izkazale za varljive in nam bodo spomladni vetrovi res prinesli toliko zaželjene prijateljske zveze med sosedami, mesto divjih viharjev, katerih se mnogi bojijo.

Okno v svet.

Angleško posojilo Jugoslaviji.

Belgrajska »Politika« poroča, da bo 11. aprila odpotoval v London jugoslovanski finančni minister Markovič, da bo končno uredil vprašanje posojila v znesku 50 milijonov šterlingov (skoro 5 milijard lir), ki ga bo dobila Jugoslavija od skupine angleških in američkih bank. O posojilu smo že večkrat pisali. Posojilo je namenjeno za javna dela in za ureditev valute.

Jugoslovanski minister umrl.

Nepričakovano je umrl jugoslovanski minister poštni dr. Kočić, star komaj 42 let. Umrl je posledicah operacije.

Volilni boj na Francoskem.

Volilni boj na Francoskem se je že razvnel. Zadnje nedeljo je imel min. preds. Poincare svoj prvi volilni govor in je s tem nekako oficijelno otvoril volilno borbo. Njegov govor je napravil globok utis. Poincare je zelo ostro nastopil proti levčarskim strankam.

DNEVNE VESTI.

Osebna vest.

V Rimu je te dni napravil naš goriški rojak g. prof. Anton Pavšič izpit iz slovenščine za srednje šole. Čestitamo!

»Naš čolnič«.

Marčna številka tega priljubljenega našega družinskega lista leži pred nami. Pestra in bogata je kakor obe dosedanji. Prinaša več globokih pesmi V. Sejavca. Preglejevih »Božjih potov« tretja in četrta slika »Od Marije v snegovih domov« in »Prva pesem« sta krepki in živi kakor jih zna pisati pač samo Pregelj. Magajnov »Gozdovnik« gre, žal, že h koncu. »Vrtna greda« je posvečena najdražjemu — materi. Fr. Rupnik nadaljuje svoje zanimive »Davne dni«. Tokrat nas seznanja s prvim človekom. Nov sotrudnik Tober nam bo v »Svarilnih zgledih« podal zgodbo nemškega cesarja Viljama II. Pokazal nam bo, kolikega pomena je dobra vzgoja na zgledu visoke hohenzollernske družine, ki je sama sebi izkopala zasluženi padež. — Globoko zajeto pismo Lojzetovo na slaba pota zaslemu bratu bo šlo k srcu. — Pravilno je, da nam je »Čolnič« v »Globoki rani« priobčil nekak pregled naših letošnjih plesnih norosti. — V glasbenem koticu je postavil Vinko Vodopivec skromen spomenik petdesletniku Adamiču in pred kratkim umrlemu skladatelju Fr. S. Vilharju. In potem sledi še mnogo »zanimivega in poučljivega«, drobiž od »doma in drugod«, »zasoljene in zapletene«, »za smeh« in za uganjarje. V »Pošti« urednik ni pozabil priobčiti odlične in vzpodbudne ocene »Čolniča«, ki jo je napisal vseuč. profesor cerkvenega prava dr. Rožman. Posebej bo zanimala njegova sodba o Pregljevem »Zvodniku«. Za velikonočni dar prinaša »Čolnič« umetniško prilogo, ki jo je nalašč za ta zvezek narisal Tone Kralj. Slika je umetniški biser in bo v pravi kras naših sob.

Turati v Gorici.

V soboto okrog devete ure je došel v Gorico glavni tajnik fašistske stranke poslanec Avgust Turati, kjer je kljub neprestanemu dežju prisostvoval drugemu fašistskemu naboru, ki se je vršil na »Telovadnem trgu«. Ob tej priliki je ekselencija Turati naraščajnike v kratkih besedah nagovoril, razložil jim pomen ceremonij in jih slovesno zaprisegel. Izročil je novim miličnikom strankarsko izkaznico in puško. Med novimi miličniki je tudi nekaj deklet. Po pregledu fašistskih čet, ki so korakale mimo njega pred mestnim vrtom, si je ogledal razne fašistske ustanove

V Nemčiji

gre doba sedanjega državnega zbor h koncu. V parlamentu se z različno nagljo rešujejo še zadnji zastanki. V eni zadnjih sej se je govorilo tudi o manjšinskem vprašanju. Poslanec centra Schreiber se je pri tej priliki, ko je govoril o nemških manjšinah v tujini, toplo zavzel za južnotirolske Nemce.

Nove volitve v državni zbor se bodo vršile 20. maja t. l.

Lord Rothermere v Rimu.

Znani angleški lord Rothermere, ki je vzbudil svoječasno pozornost svetovne javnosti radi svojega vzemanja za Ogri, se je mudil te dni zopet v Rimu. Sprejet je bil v avdijenci tudi od ministrskega predsednika. Ob odhodu iz Rima se je zelo laskavo izrazil o fašizmu in njegovem delu.

Razorožitvena konferenca

v Ženevi je imela zadnjo soboto svojo zadnjo sejo. Razšla se je, kakor smo napovedovali, brez uspeha.

v mestu in okolici. Popoldne ob pol petih se je vršilo v mestnem gledališču zaključno zborovanje. Dostop so imele samo vabljene osebe. Govorila sta Turati in pokrajinski tajnik Caccese. Zvečer se je Turati odpeljal v Trst.

Mussolinijeva poslanica.

Ob priliki 9-letnice ustanovitve fašijev je izdal načelnik vlade na vse italijanske črne srajce proglast, v katerem jih spominja na svečanost dneva. Črnim srajcam pravi prvi minister, da praznujejo to obletnico s spomini in dejanji. Naraščajnike pa opominja, da naj bodo ponosni, ker dobe črno srajco in puško milice.

Caccese in slovenski učitelji.

Na popoldanskem zborovanju zadnje sobote je fašistski tajnik Caccese podal poročilo o svojem delovanju v minulemu letu. Med drugim je tudi povedal, da so bili slovenski učitelji na njegovo pobudo prestavljeni v stare province Italije. Tudi za prihodnje leto bo poskrbel, da bodo odstranjeni vsi učitelji dvomljive zvestobe.

Poslanec Mrach,

znani istrski fašistski vodja, je spremenil svoje ime. Sedaj se imenuje »Maracchi«.

Kadilec in trgovcem.

»Katoliška knjigarna« v Gorici je dobila večjo množino pristnega cigaretne papirja »Oleschau«.

Javno pismo.

Govori se, da je »Čevljarska zadruha« v Mirnu vkinila obrat in da je v likvidaciji. Sporočamo, da so te govorice neresnične. »Čevljarska zadruha« obratuje kakor vsa industrija v zmanjšanem obsegu, a vendar nepretgoma. Zadnje čase je svoj obrat v strokovnem oziru celoboljšala ter izdeluje zraven dose-danjih tipov tudi najličnejše galanterijske čevlje.

Opozorjamo na naš današnji oglas.

»Čevljarska zadruha« v Mirnu.

Katoliške organizacije v Kopru — razpuščene.

Kakor poročajo italijanski listi je puljski prefekt na podlagi ministrske odredbe razpustil vse katoliške organizacije — moške in ženske — v Kopru. Organizacijam se očita, da so pod verskim plaščem gojile protifašistsko politiko.

Nov poskus preoceanskega poleta.

To pot hoče poskušati svojo srečo Nemec. V ponedeljek popoldne je nepričakovano pristal na nekem irskem letališču nemški kapetan

Köhl na letalu »Junker D 167«. Spremlja ga letalec von Hühnenfels. Drzna moža, ki sta predpripravila izvršila kolikor mogoče na skrivnem, hočeta iz Irske preleteti Atlanski ocean in doseči New York. Letalo je že opremljeno s potrebnim bencinom.

Obsodba.

V ponedeljek 26. t. m. se je vršila pred goriškim tribunalom razprava, ki bo gotovo našla v vsej deželi živahen odmev. Na zatožni klopi so sedeli: Ivan Gaberšček, Anton Kurinčič pok., Antona, Stanislav Jermol, Franc Uršič, Ivan Panjtar, Janez Volarič ter Anton Kurinčič pok., Andreja, vsi iz Iderskega pri Kobaridu. Obtoženi so bili, da so težko žalili ministrskega predsednika eksc. Mussolinija.

Kaj se je zgodilo?

V noči med 19. in 20. marcem je neka družba, ki je prišla v Idersko z avtomobilom, poslikala več hišnih pročelij z glavo ministrskega predsednika. Drugo jutro je bilo 18 teh glav pomazanih, in sicer je bil čez vsako glavo napravljen križ, po zadržilu obtožnice, z gnojnico.

To dejanje seveda ni ostalo nepaženo. V torek popoldne se je pripelje iz Kobarida na Idersko komisija preiskovat zadevo. Komisija so tvorili: goriški komisar Novolo, tolminski orožniški poročnik in drugi orožniki s kobariškim maršalom na čelu. Prva sta bila aretirana Uršič Franc in Kurinčič Anton pok. Andreja; odpeljali so ju v Kobarid, kjer je bil Kurinčič kmalu izpuščen. Zvečer se je komisija vrnila na Idersko in je v noči hodila po hišah ter odpeljala s seboj deset osumljencev. Med njimi so bili vsi, ki so v ponedeljek sedeli na zatožni klopi, kajti Antona Kurinčiča, ki so ga popoldne spustili na svobodo, so ponovno zaprli. V sredo zjutraj so bili štirje spuščeni iz zapore, ostala sedmorica je pa bila proti večeru odpeljana v Tolmino, odkoder so potem v četrtek prišli v goriške zapore.

Obravnava je bila tako zvana »diretissima«. Sodišču je zadostoval nabrani dokazni material, zato je lahko brez nadaljnjih preiskav dvignilo obtožbo in razpisalo obravnavo že za v ponedeljek. Obravnava je trajala ves dopoldan in je privabila v sodno dvorano mnogo občinstva. Zlasti mnogo je bilo ljudi iz Iderskega. Prišli so očete in matere, bratje in sestre obtožencev, da vidijo, kakšen bo izid zadeve, ki jim je povzročila toliko skrbi. Razpravo je vodil sodni svetnik Serpi. Obtožence je zastopal odvetnik Paglila, kateremu sta bila dodana kot uradna zastopnika še odvetnika dr. Sturani iz Gorice in dr. Rosignoli iz Čedadu.

O poteku razprave, ki je bila parokrat preku dramatizna, bomo poročali prihodnjič. Za danes naj nave-demo samo izid: obsojeni so bili Ivan Gaberšček, radi mladostni-sti, na 15 mesecev zapore in 750 lir globe, Ant. Kurinčič pok. Antona na 18 mesecev in 900 lir, ravnotako Franc Uršič. Ostale štiri obtožence je sodišče oprostilo radi pomanjkaj-na dokazov.

Ljudje se varajo,

ako mislijo, da so na dobičku, če kupujejo cene makarone. Varčna gospodinja kupuje le PEKATETE, ker se zelo nakuha in ker so redilne. Zanesljivo prave dobiš le v 1/2 kg zavojih z napisom PEKATETE.

Listnica uredništva.

J. K., Plave: Ker Vas je drug dopisnik prehitel, Vašega dopisa žal ne moremo več porabiti. Oglasite se še!

Popotnik, Bovec: Brez podpisa roma v koš.

Nesreče brez konca.

Grozna nesreča v Rožni dolini.

V ponedeljek dne 26. marca, tik preden je počil top na gradu, se je dogodila v goriškem predmestju v Rožni dolini grozna nesreča, ki je zahtevala tri človeške žrtve. Cecon Anton iz Dogna (okraj Videm), pa Alojzij Bajt iz Kanala, sta dopoldne nabirala po Panovcu granate in jih nalagala na voz 19-letnega Rijavca Franca, da bi jih ob vznožju hriba sv. Marka razstrelili. Naloženi voz so hoteli zapeljati iz Panovca mimo judovskega pokopališča pod hrib. Ker je pa voz bil preobložen z granatami in je bila pot zelo blatna, sta konja komaj vlekla. Zato so bili spremljevalci prisiljeni, večkrat med potjo material odkladati. Pri tem delu se je granata — najbrž kalibra 15 — s strašnim pokom nenadoma razpočila in napravila grozen učinek. Oba nabiralca z voznikom vred so bili razmesarjeni. Njihovi udi so ležali razmetani daleč naokrog. Tudi en konj je ostal mrtev. Na lice mesta je prihital »Zeleni križ«, ki pa ni mogel nič več pomagati. Tudi zdravnik dr. Simoniti, ki je nemudoma bil na kraju nesreče, ni mogel drugega kot ugotoviti smrt, ki je nastopila pri grozno razdejanih revežih tatroj. Delavci so bili uslužbeni pri tvrdki Badoni in zavarovani. — Popoldne ob šestih so pobrali njihove ostanke in jih prepeljali na pokopališče na Mirenski cesti. Nesreča je mesto in okolico globoko pretresla.

Nesreča v Št. Petru.

Jožef Škarabot iz Ozeljana, stanujoč v Št. Petru, je našel železno cev. Misleč, da je prazna, jo je pričel žagati, da bi jo uporabil pri trtah. Cev pa, v kateri se je nahajala želatina, je nenadoma eksplodirala in ga ranila v levo roko, prsi ter v nogo. Škarabot je bil na mestu mrtev radi izkrvavljenja. Mož zapušča ženo in šest otrok.

Darovi.

Za »Sirotišče«: P. n. gospa Mer-molja v Gorici 5 L, A. P. 15 L. — Srčna hvala!

Za Alojzijevišče: Velec. g. Benedikt Poniž izročil volilo v znesku 381.90 L. po pok. Avgusti Poniž. Prizrčna hvala!

Mesto cvetja na grob rajni teti darujeta družini Fabijan-Gerželj 100 lir za Alojzijevišče in 100 lir za Sirotišče. Srčna hvala!

Tržne cene

dne 27. marca 1928.

Česnik L 1 do 1.20 kg; brocoli L 1.20 do 1.40; zelje kisl L 1.60 kg; cvetača L 1.80 do 2 kg; čebula L 1.40 do 1.60 kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.40; krompir 60 do 80 cent. kg; repa sladka cent. 30 do 40 kg; repa kisl L 80 cent. do L 1 kg; radič rdeč L 3 do 5 kg; špi-nača L 1.20 do 1.60 kg; motovilec 2.60 do 3 kg; pomaranče L 1.80 do 3 kg; limoni 15 do 20 cent. komad; jabolka L 1.80 do 4.— kg; orehi L 3.60 do 4.— kg; hruške L 2.— do 4.20 kg; češplje suhe L 3.— do 4.— kg; maslo sveže L 14 do 14.50 kg; presno L 17.— do 18.— kg; mleko L 1 do 1.10 l; med L 10 kg; jajca 45 do 50 cent. komad.

Valuta.

Dne 27. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	74 35 do	74.65	Lir
za 100 belg. frankov	262.— do	266.—	„
za 100 švic. frankov	363.50 do	365.50	„
za 100 češ.-slov kron	55.97 do	56.27	„
za 100 dinarjev	33.18 do	33.48	„
za 1 šterling	92.30 do	92.50	„
za 1 dolar	18.88 do	18.94	„
Novci po 20 frankov	72.50 do	74.50	„
za 100 avst. šilingov	263.75 do	269.75	„

Benečijske obveznice
dne 27. marca: 77.30.

UTRINKI.

Sveto razpelo na vseučiliščih.

Ob začetku letošnjega šolskega leta je naučno ministrstvo v Rimu zaukazalo, naj se v vsako učno dvorano na vseučilišču upostavi sveto razpelo. Univerzitetni rektor prof. De Logu je imel ob tej priliki ta-le pomenljivi govor: »Ko otvarjam novo akademiško leto, moram poučarjati, da novi ukrep glede upostavitve svetega razpela v najvišje šole je velikega moralnega in političnega pomena. Z njim je vlada obnovila princip avtoritete, dala po-roštvo za prostost in red, zaščitila zasebno last, zavarovala družino proti napačnim in razkrajajočim teorijam, dala javnemu poduku edino trdni in nerazrušljivi temelj, ki jamči za uspeh. Versko prepričanje je ono sredstvo, ki vodi posameznika, pa tudi narode do najvišje stopnje dušne popolnosti.

Tako je podoba Odrešenika slična svetilki, ki živo razsvetljuje cel svet s svojo mogočno in blagodejno lučjo. Iz vsake avle odmeva na vseučiliško mladino nauk, da nadkriljuje življenje duha ono tvarine, uči, kako goliufivo in zapeljivo je bogastvo, predočuje ji bedo življenja in pot, po kateri dospje do najvišjih vzorov intelektualnih, moralnih in političnih. Tako ji zagotavlja najvišje veselje čistih in vzvišenih čustev, ji pridobiva neizrečeno zadovoljnost pri pridobitvah duha. Kristusova podoba nas spominja vsak dan, da so Njegove zapovedi edin zakon duha, ki očiščuje misel, blaži srce, oddaljuje človeka od motnega vala vsake korupcije in ki so hkrati čisti in neusahljivi vir vsake civilne in politične zakonodaje, ki edina zamore človeku jamčiti pravo vsake pravice na torišču socialnega razmerja in tako zagotoviti vsem narodom pravo plemenitost, neodvisnost in mir.

Vzvišene besede! Da bi se jih le držala učeča se mladina.

Umor nerojenih.

Proti temu zločinu, ki se po ne-

kod strašno pojavlja in razširja, so začeli zakonodajalci celega sveta ostro nastopati po vseh državah, ker je zakonodajalcem na tem, da ostane ljudstvo zdravo in nravno. Nastopajo s kaznimi proti onim, ki hočejo s spisi ali z umetnimi sredstvi zmanjšati pri človeškem rodu število rojstev. Kardinal Tosi v Milanu je v resnih besedah obsodil to strašno pregreho. Tudi vlada, kakor znano, je razpisala nagrado za vse one družine, ki imajo po več otrok. Na Ogrskem je vlada naročila pri zdravniku in pisatelju Ladislavu Eerdes gledališko predstavo z imenom »Otrok«. Pri tej sodelujejo najznamenitejši člani narodnega gledališča. Hodijo od občine do občine, od mesta do mesta, v katerih je razširjen v družinah sistem enega otroka. Tako upajo, da polagoma ozdravijo narod od te bolezni.

Odkod strašanski propad mladine v Rusiji?

S tem vprašanjem se bavi mednarodno glasilo za mladinsko skrb. Ugotavlja, da je na Ruskem 8 milijonov otrok brez doma in družine. Od teh je le 80 tisoč oskrbljenih v zavodih. Statistika uči tudi, da je izmed 36 tisoč mladinskih zločincev bilo 20% otrok v dobi 8—12 let. Glasilo prihaja do zaključka, da leži glavni vzrok tem pojavom v družini. Boljševiki so razdrli staro razmerje v družini, odpravili, kakor pravijo, ozkosrčno ljubezen matere do lastnih otrok in vpeljali ljubezen proletarske družine za vse otroke. In uspeh je bil ta, da se je v taki družbi skrb za otroke popolnoma zanemarila, ker državna skrb ne more nikdar nadomestiti prave materne in individualne skrbi. Kako mladina moralno propada, o tem govore bolnišnice in porodnišnice: 13 in 14 letne matere niso tam več redki pojavi. — Ko zapuste družine temelj, ki jim je od Boga dan, začno hitro razpadati.

Kaj je novega na deželi?

Plave.

V petek popoldne smo prenesli zemeljske ostanke nam nad vse dragega Karola Gabrielčiča k večnemu počitku na domače pokopališče pri Sv. Ahacu. Udeležba je bila velika; prihiteli so vsi domačini in mnogo oddaljenih, ki so pokojnika radi njegove poštenosti spoštovali in radi imeli, da mu skažejo zadnjo čast. Prihiteli so tudi sorodniki in zastopniki domačih oblastev, da se poslove od pokojnika. — Zahvaljujemo se vsem udeležencem pogreba, zahvaljujemo se č. g. vikarju, zahvaljujemo se domačemu pevskemu zboru za ganljive tri žalostinke, posebna zahvala pa naj gre g. občinskemu tajniku za njegov nagrobni govor, kateri je vse navzoče ganil. Ti pa, dragi Karlo, počivaj v miru in bodi uverjen, da bodo želi Tvoji dobri nauki obilo sadu pri Tvojih otrocih, katere je kruta smrt v tako nežni mladosti odtrgala od Tebe dobrega in skrbnega očeta.

Šebrelje.

Dopis, ki je bil priobčen pred nekaj časa v »Straži« iz naše vasi je zelo razburil par oseb, ki sta potem v »Edinosti« in »Straži« preobračali in trdili stvari, katerih ni. Dopisnik iz Šentviške gore trdi, da je k. prefektura sklenila združitev obč. Šentviška gora in Šebrelje, a je to preprečila cna vodilna oseba, — kakor kaže je ta oseba res vodilna. Dokazuje prav otročje, da se lahko zdravnik in druge v slučaju potrebe pokliče v svoj kraj, ako tudi niso občine združene. Slišite, kdo

trdi nasprotno! Saj zdravnik lahko pokličete iz Rima, samo da je denar. Ali pa ni znano, da ljudje potrebujejo mnogokrat zdravnik radi raznih spričeval; takrat pa gotovo ne bodo klicali zdravnik na dom, ampak bo vsak šel k njemu. A napravljeno spričeval mora potrditi županstvo! Kaj je boljše za enega iz Šebrelj? Ako dobi potrdilo na županstvu v Cerknem ali pa da mora potem romati še na Šentviškogoro.

Da hodi davkar v Šebrelje in na Šentviško goro pobirati davke, je določeno v pravilniku, in bo hodil, ako se občine združijo ali pa ne. Vaš dokaz, ki ga navajate, da na Bukovo ne hodi, kaže le to, da se vtičete v stvari, katerih ne razumete, ker Vam ni znano, da se za Bukovo ob čsau ni nobeden potegoval. Ako bi se ne videlo v vsem zavivanju nje resnice, bi mislili, da dopisniku ni znan urnik voznje s korijero. Ali ne vozi korijera iz Zelina v Cerkno 4 krat na dan in ravno tolikokrat nazaj. Ali vas ni sram, ko v svojem zavijanju navajate urnik za Idrijo ne pa za Cerkno. Vsem je znano, da pride korijera v Cerkno ob 6, 11, 16 in 22 uri vsak dan; ali ne veste, da pride polovica občanov iz Šebrelj, ako imajo opraviti v Cerknem, na Zelina, drugi pa pridejo na Reko in imajo od tam do štirikratne zveze po 3 km poti. dvakrat pa vozi korijera tam mimo.

O starih gorskih tradicijah ni vredno niti govoriti, ker jih dopisniku nobeden ne zavida, neresnično pa je to, da ni nobeden delal, da bi se Šebrelje priključile k Šentviški gori, saj je občinsko stareš-

ZAHVALA.

Čut hvaležnosti nas sili, da se tem potom pristrčno zahvalimo vsem, ki so našega preljubega

IVANA

kakorkoli tolažili v njegovi bolezni, kakor tudi onim, ki so pokazali toliko sočutja ob pogrebu, ko so ga spremljali na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala darovalcem vencev, fantom, dekletom in pevskemu zboru.

Šturje, dne 21. marca 1928.

Družina Kavčič.

stvo pod sedajnim županom sklenilo že leta 1923, da se Šebrelje njim priključijo, in to se je preprečilo le z odločnim nastopom šebreljskega starešinstva.

Črni vrh.

(Iz potne torbe.) Pred kratkim sem se mudil v Idriji, kamor sem se pripeljal s korijero od Sv. Lucije. Ker je bilo lepo vreme in ker je bil tudi sneg že skopnel, sem jo nazaj grede mahnil kar peš čez Koševnik proti Črnemu vrhu in dalje proti lepi Vipavski dolini. Spotoma sem si hotel ogledati tudi Črni vrh, kjer že zelo dolgo nisem bil in o katerem sem slišal, da zelo napreduje. Ko sem jo mahal po glavni cesti mimo pokopališča proti cerkvi, sem zamogel videti samo cerkveni stolp; cela stavba cerkve mi je bila zakrita. No, sem si mislil, ti presneti Črnovršci so pa res iznajdljivi, še cerkev hočejo zakriti, da bi jo razdoveden tujec takoj ne opazil. Ko sem prišel bližje, sem videl da stoje pred cerkvijo naše starodavne in častitljive lipe, kakor je to že stara in lepa navada po vseh naših krajih. Kar pa daje prostoru pred cerkvijo izvanreden kras, pa niso košata lipova drevesa, ampak dolg kozolec, in sicer prav »zlat« kozolec, ki stoji ravno pred cerkvijo. O ti Črnovršci ti, sem si mislil, ti so pa res posebnosti, kdo bi si bil mislil, da imajo tako visoko razvit čut za lepoto, da vam postavijo pred cerkev »zlat« kozolec, da ga ja noben tujec ne prezre, ko pride v vas. Ker si radi kozolca nisem mogel bolj od daleč ogledati pročelja cerkve, sem si ga moral čisto od blizu. In ko sem tako kolovratil pred cerkvijo gori in doli in zijal gori v pročelje, sem se spodtaknil nad pred cerkvijo nakopičenim materjalom, ki je ostal tam od gradnje novega župnišča, in sem telebnil na tla kakor sem dolg in širok. Ko bi se ne bil še pravočasno spomnil, da sem pred cerkvijo, bi bil prav pošteno zarentačil nad to nemarnostjo. Ko sem, otepajoč prah z obleke, izrazil mimooidočemu domačinu svoje ogorčenje nad tem nepridipravom krog cerkve, radi katerega bi si bil kmalu nogo zlomil, mi je možakar pojasnil, da pustijo ležati te kupe materjala pred cerkvijo samo radi nekaterih fantov, da se, ko pridejo ob nedeljah in praznikih vsi slabotni do cerkve in radi onemoglosti ne morejo v njo, lahko posedejo kar na kupe kamenja in drugega materjala, da tako lahko vsaj zunaj cerkve z vso pobožnostjo prisostvujejo službi božji. Nič kaj zadovoljen s tem pojasnilom sem šel, kakor se poštenemu kristjanu spodobi, tudi v cerkev, ki je prostorna in lepa. Potem sem pa krenil dalje po vasi, želeč si ogledati tudi druge znamenitosti. Ko sem prišel na sredo vasi, sem se začuden ustavljal in ozrl krog sebe, ker nisem več videl lepe in košate lipe, ki je še pred leti, ko sem bil zadnjič v Črnem vrhu, ponosno stala sredi vasi. V veliki gorečnosti za lepoto svoje vasi, so Črnovršci tudi staro častitljivo lipo podrli. Menda so takrat rekli, da bodo na njeno mesto drugo vsadili. Pa kakor sem imel priliko se prepričati, menda do sedaj še niso dobili primernege lipovega drevesa. Može goče se jim bode v bodoče to posrečilo?

Zahvala

Globoko ganjeni se zahvaljujemo vsem, ki so izkazali zadnjo čast naši predragi mami

Tereziji Munih, roj. Gerželj,

Posebno se zahvaljujemo preč. g. V. Pircu, idrskemu župniku, pevskemu zboru, i. t. d.

Sv. Lucija, dne 14. marca 1928.

Zalujoča družina Munih.

Sv. Lucija.

Pred štirinajstimi dnevi je pri nas neusmiljena smrt kar dvakrat zamahnila svojo koso: Dne 12. t. m. je po daljšem bolehanju v 67. letu starosti umrla gospa Tereza Munih, p. d. Pečanka, mati gosp. učitelja Jožeta na Selih. Pokojna je bila vseskozi vzorna krščanska žena in skrbna gospodinja. Naslednji dan pa je kruta smrt ugrabila v najlepši moški dobi posestnika Ferdinanda Sepiča, p. d. Padarja iz Bače. Mnogi ga bodo zelo pogrešali, ker jim je veliko dobrega storil, bodisi z besedo ali dejanjem. — Domači pevski zbor jima je v slovo zapel krasne, v srce segajoče žalostinke. N. p. v m.

Kakor je že bilo omenjeno v »G. Straži«, je naš priljubljeni gosp. župnik Jože Abram zelo nevarno obolel. Napadla ga je huda pljučnica, da smo se resno bali zanj. Hvala Bogu, sedaj se mu je pa že obrnilo na bolje. Iz srca mu želimo, da bi kmalu popolnoma ozdravil in zopet šel na delo, za nas, posebno pa za naše malčke, za katere se je toliko in tako rad žrtvoval. — Bog ga živi in ohrani še mnogo let med nami!

Idrijske novice.

Smrtna kosa.

Iz Ljubljane je došla vest, da je 21. t. m. nenadoma preminul železniški uradnik g. Kajetan Novak. Kruta smrt ga je ugrabila v najlepšem cvetju življenja, šele 29 let staroga. Malenkostna pika na obrazu je povzročila zastrupljenje in v kratkem času popolnoma nepričakovano — smrt. Pokojni je bil izredno nadarjen in obče čislan mladenič, — doma v Idriji, kakor tudi v svetu in pri svojih predstojnikih, vsled česar je njegova nagla smrt marsikoga globoko žalostila. Lansko leto mu je umrl oče, kar ga je silno potrlo. Pred dobrim pol letom se je poročil in si lepo uredil vse potrebno za vzorno družinsko življenje. Toda žal, »človek obrača, Bog obrne.« Naj mu sveti večna luč! Vsej preostali družini — zlasti njegovim zvesti družici, ki je tako težko in neutolažljivo zadeta, pa iskreno sožalje.

Iz bolnice!

V nedeljo 25. t. m. je v tuk. bolnišnici umrl Leopold Brus, bivši mali trgovec z slaščicami. N. v m. p.! — V bolnišnici se zdravi tudi več rudarjev, ki so se bili zadnje čase ponesrečili pri rudniku in sicer: Ivan Kogej, L. Vidmar, Franc Štravs in Anton Hvala, o katerem je »Straža« že poročala.

VABILO

k rednemu občnemu zboru »Okrajne posojilnice« v Kanalu, vpisane z neomejenim jamstvom in s sedežem v Kanalu, ki se bo vršil v nedeljo dne 15. aprila 1928 ob 3. uri popoldne v združbenih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika.
2. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Opomba. Ako bi ob zgoraj določenem uri zbor ne bil sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje drugi občni zbor, ki bo sklepal pravnoveljavno v vseh zadevah, ki so na dnevnem redu, brez ozira na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi odbor.
V Kanalu, 1. marca 1928.

VABILO

k rednemu občnemu zboru Kmečko-delavske gospodarske zadruge v Dobravljah, ki se bo vršil v nedeljo dne 15. aprila 1928 ob 2. uri popoldne v združbenih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Čitanje in pretresovanje računskega zaključka za l. 1927.
3. Nadzorstveno poročilo k računskemu zaključku in odobritev istega.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se bo vršil eno uro pozneje drugi občni zbor, ki bo sklepčen ne ozira se na število navzočih članov.

Odbor.

Radi selitve prodam tri krave. Kupci obrnite se do gostilničarja Kolarja, Trnovo pri Kobaridu.

Na prodaj je skoraj nov, močan voz pri Alojziju Lozar, Vrtovin 22. Voz je last Franca Severja iz Zemon. Cena nizka. Kupci, pridite!

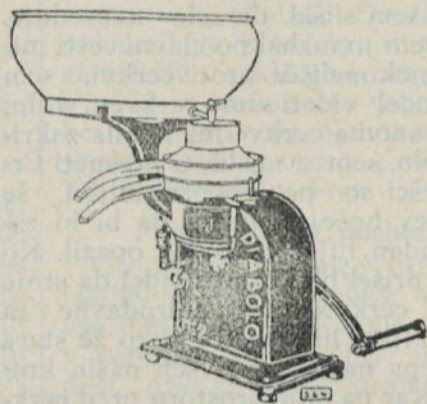
Vila v Volčah št. 160 na pol porušena v obsegu 149 kvadrat. metrov, vrt, 18 sadnih dreves, 500 kvadrat. metrov zemlje je na prodaj. Pripravno za letovišcarje ali vpokojence. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

V Volčah je na prodaj malo posestvo obsegajoče hišo in zemljišče. Pojasnila se dobijo pri Ceciliji Mijani, Via Bertolini št. 6, Gorica.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bolaffio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine daje potnik tvrde

Vittorio Jonson, Gorica
Via Contavalle 4-II.

Brivnica And. Rojic se priporoča, Via Seminario, št. 2 Gorica.

Čistokrvnega bika švicarske pasme, potrjenega od komisije, 11 mesecev starega prodam. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20
in v svoji podružnici
pri SV. LUCIJI št. 35

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10-12 in od 15-17.

Tudi za NAJMANJŠEGA KMETOVALCA se izplača v najkrajšem času nakup

posnemalnika „DIABOLO“

Je prvovrsten svetovni izdelek, je priprost,

močan

in vztrajen.

Plačilni pogoji so ugodni — — Večletno jamstvo tovarne — — Krajevni zastopniki se iščejo — — Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO

Največja zaloga mrtvaških predmetov. Velika pregrinjala od 15 lir naprej. Ne pustite se pregovarjati od nikogar. Konkurenca izključena. Terezija Pavšič, Via Monache 10.

GROŽNJA

za vse otroke od 2 do 12 let so gliste, ki so nevarne zajedavke čreves.

Ta bolezen se ozdravi popolnoma s čokoladnimi bonboni ARRIBA PROTI GLISTAM V zelenih zavitkih po L. 1.— Prodaja se v vseh lekarnah.

ARRIBA

ČOKOLADNI BOMBON PROTI GLISTAM
Zastopnik: ERNEST KUHN
TRST, Via Udine št. 2

Največja prodajalna
čevljev v Gorici

CORSO VERDI 32

„ADRIA“

CORSO VERDI 32

V tej trgovini se prodajajo vsakovrstni čevlji, izdelani v edini tovarni čevljev v Julijski Krajini, t. j. v tovarni

Čevljarske zadruge v Mirnu

ZA VELIKO NOČ

je Čevljarska zadruga izdelala najnovejše tipe čevljev za otroke in odrasle v „fantazija“ krojih in barvah. Čevlji so lični, lahki in trpežni.

Ne podcenjujte domače industrije zato oglejte si pred nakupom izložbena okna prodajalne Čevljarske zadruge.

Ako dobite drugod lepše, boljše in cenejše čevlje, kupite jih!

Mesmiselno bi pa bilo, da kupite dražje, slabše in manj lične čevlje ne domačega izdelka, ne da bi si prej ogledali, kaj nudi domača industrija.

Obenem opozarjamo na našo prodajalno v Trnovem pri Ilirski Bistrici in komisijske zaloge v drugih krajih.

ČEVLJARSKA ZADRUGA.